

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 40. Delegati Palæstinæ Origenistis adversantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI.

§. XL.

A. C. 552.

Delegati Palæstinae Origenistis ad-
versantur.

Dum omnia in Oriente ad celebrandum Concilium Generale præparantur, interim Monachi ex Palæstina Delegatos contra Origenistas Constantinopolim miserunt. Hi Nonno vita functo in duas Sectas abierant. Pars una Protoctistarum, seu Tetraditarum, alia Isochritarum nomine dicebatur. Theodorus Cappadox, in aula potentissimus, posteriori Sectæ adhærens, Auctor fuit, ut multi hujus factionis Episcopi & Abbates in Palæstina eligerentur. Protoctistarum Princeps erat Isidorus, qui cum satis intelligeret, imparem se esse, qui Theodoro solus resisteret, socium adscivit Cononem magnæ Lauræ S. Sabæ Abbatem, virum Catholicum. Hunc igitur, postquam ipsi in Ecclesia Montis Sion pollicitus fuisset, se Doctrinam de præexistentia non amplius defensurum, sed omni nervorum contentione errores Origenis oppugnaturum esse, in profectioe Constantinopolitana, quo Conon delegabatur, secutus est.

n. 90.

Ubi Constantinopolim pervenere, cœptis eorum maxime obstetit Theodorus; nihilominus sua patientia vicerunt omnia. Nam cum paucis post diebus Pe-

trus

trus Patriarcha Jerosolymitanus vita excessisset, Monachi novæ Lauræ, Origenistarum & Isochristarum erroribus infecti malis artibus effecere, ut Macarius eligeretur, quod seditionis causa extitit. Hac re Imperator contra Theodorum & Origenistas vehementer commotus Macarium e Sede Jerosolymitana pelli jussit. Abbas Conon occasione utendum ratus tradito Libello Imperatori Origenistarum crimina aperuit. Cum sibi hac via non nihil Auctoritatis conciliasset, suggestit, in Patriarcham Jerosolymitanum ordinandum esse Eustochium Ecclesiæ Alexandrinæ Oeconomum, tunc Constantinopoli versantem, & placuit Imperatori hæc electio. Constantinopoli discedens Conon, & novo Patriarchæ valedicens, rogavit eum, ut Eulogium Abbatem Monasterii S. Theodosii ad Concilium universale proxime celebrandum mitteret. Fecit Eustochius Patriarcha, quod rogatus fuerat; nam misit tres Episcopos, & totidem Abbates, quorum unus fuit Eulogius, qui ipsius Nomine Concilio interessent.

Illam tempestate in Palæstina prope urbem Gazam degebat S. Barsanuphus Ægyptius. Is in Cellulam se abdidit, ubi post annos quinquaginta nemini visus adhuc vivere credebatur. Thomam quoque Apamiensem vitæ Sanctitas celebrem reddidit. Nemo vero Sanctorum

Viro-

Sæculum VI.
A. C. 552.

*Evagr. IV.
hist. c. 37.*

p. 374.

*Conc. V.
Coll. I. init.*

S. Barsanuphus.
*Evagr. IV.
c. 33.
c. 35.*

Sæculum VI. Virorum magis insolens vitæ genus du-
A. C. 552. xit, quam S. Simeon cognomento Salus,
 c. 34. qui haud procul Emeso degens humilita-
 tis exercendæ studio insanire se simula-
 bat. Nihilominus magnum Peccatorum
 numerum convertit, & felici successu
 Acephalis caput objecit. Leontius Epis-
 copus Napolitanus in Cypro, annis circi-
 ter quinquaginta posterior, ejus vitam
 Ap. Sur. scripsit.
 1. Jul.

Theodorus Cappadox, ceterique il-
 lius Factionis, tandem Vigilio Papæ, ad-
 hucdum Calcedone in Ecclesia S. Euphe-
 miæ securitatis causa hærenti, morem
 gesserunt. In Confessione Fidei ad Pa-
 Const. Vig. pam directa declarant, se, ut unitatem
 p. 337. Ecclesiasticam conservarent, quatuor
 Concilia Generalia Nicenum, Constan-
 tinopolitanum, Ephesinum & Calcedo-
 nense recipere, promittuntque, se sanctis-
 sime secuturos illa omnia, quæ in his Con-
 ciliis, consentientibus Legatis & Vicariis
 Sacræ Sedis, per quos Papæ suo quisque
 tempore illis præfuere, definita sunt. Er-
 go illa ætate Orientales (*) non dubita-
 bant,

(*) Die Orientalischen Bischöfe, und so gar
 solche, welche den Pabst Vigilus verfolgten, ha-
 ben im sechsten Jahrhundert nicht gezweifelt, es
 wären die Römischen Bischöfe in allen 4 allgemei-
 nen Kirchenversammlungen in der Person ihrer Leg-
 gaten und Vicarien vorgestanden. Allein unser
 Prote

bant, quin Papæ per suos Vicarios omni-
bus Conciliis Generalibus præfuerint. Sæculum VI. A.C. 552.

De consensu Legatorum disertis verbis
mentionem faciunt ob Canonem Calce-
donensem Sedi Constantinopolitanæ fa-
ventem, cui suffragari noluerant Legati. Sap. lib. XXVIII. §. 30. 31.
Hanc Fidei Confessionem & in eadem
Formula Mennas Constantinopolitanus,
Theodorus Cæsariensis, Andreas Ephe-
sinus, Theodorus Antiochenus in Pisi-
dia, Petrus Tarsensis & plures alii Epis-
copi tradiderunt.

§. XLI.

Miraculum in puero Judæo.

Mennas Constantinopolitanus haud diu
postea e vivis abiit, postquam Se-
dem tenuisset annis sexdecim, cujus me-
moriam vigesima quinta Aug. Ecclesia
honorat. Ad ejus tempora sequens Mi-
raculum Constantinopoli patratum re-
fertur. Antiquo more in illa Ecclesia re-
ceptum erat, ut, si multæ Corporis Jesu
Christi particulæ superessent, ad eas con-
sumendas pueri innocentes, qui in scho-
lis

Sup. lib. XXXII. Martyr. R. 25. Aug. Evagr. IV. c. 36.

Protestantische Uebersetzer will davon besser berich-
tet seyn, und meynet, es sey nur ein Vorurtheil des
Papisten, welche dieses glaubeten. Jedoch kann er
diesem unverwerflichen Zeugniß der Orientalischen
Bischöfe nichts, das nur erträglich wäre, entge-
gen setzen.